

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla a dr. Ilosvai Gábor ügyvéd által képviselt felperesnek, dr. Ugrin Tamás ügyvéd által képviselt alperes ellen vállalkozói díj-tartozás megfizetése iránt indított perében a Fővárosi Bíróság 2010. november 15. napján kelt 16.G.40.746/2007/68. számú ítélete ellen az alperes részéről 71. sorszámon benyújtott fellebbezés folytán meghozta az alábbi

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részeit nem érinti, fellebbezett rendelkezését részben megváltoztatja, az alperes tőketartozását 4.974.020 (négymillió-kilencszázhetvennégyezer-húsz) forintra, az elsőfokú perköltség összegét 466.590 (négy százhatvanhatezer-öttszázkilencven) forintra leszállítja, ezt meghaladóan a keresetet elutasítja, egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helyben hagyja.

Kötelezi a Fővárosi Ítéltábla a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 24.460 (huszonnégyezer-négyszázhatvan) forint másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A 2004. szeptember 1-jén kelt vállalkozási szerződés szerint az alperes megrendelte a ... szám alatti ... bővítésének gipszkartonos és álmennyezeti munkái kivitelezését, bruttó 5.000.000 forint vállalkozói díj ellenében, 2004. szeptember 28-i teljesítési határidővel; késedelmes teljesítés esetére a felperes napi 50.000 forint kötbérfizetési kötelezettséget vállalt. A szerződés 4. pontja szerint a műszaki tartalmat az 1. számú melléklet költségvetési kiírási tételei, az álmennyezeti műszaki tervek és a szerződés egyéb feltételei alapján teljesítendő feladatok képezték. A szerződés 2. pontjában rögzítették, hogy az 1. számú mellékletben szereplő egységárak fedezetet nyújtanak mindazon munkák elvégzésére (és felmerülő költségekre), amit a szerződés teljesítendő feladatként felsorol, és amelyek szükségesek a 4. pontban meghatározott munkák komplett megvalósításához. Pót- és többletmunkát sem tervben, sem műszaki leírásban szereplő munkával kapcsolatosan a vállalkozó nem jogosult utólag bejelenteni, pótmunkák csak a szerződő felek írásos megállapodása esetén végezhetők. Rögzítették továbbá, hogy a bruttó 5.000.000 forintos ár keretösszeg, az elvégzett munkák ellenértékét tételes felmérés és az 1. számú mellékletben szereplő egységárak alkalmazásával számolják el, a pénzügyi elszámolást a szerződés 6. pontjában szabályozták.

A felperes az építési naplót 2004. szeptember 8-án nyitotta meg, 2004. november 11-ével bezárólag történt munkavégzés; 2004. november 12-én a felperes a munkaterületet átadta, a kivitelezést befejezte és az építkezésről levonult.

2005. október 24-én a felperes, valamint az alperes képviselőjében eljáró ... - aki a vállalkozási szerződés szerint a kivitelezés felelős helyszíni műszaki irányítója volt a megrendelő részéről - teljesítést igazoló jegyzőkönyvet vettek fel, mely szerint a létesítmény bejárását követően megállapították, hogy a végszámla műszaki tartalma teljesült, így bruttó 9.101.190 forint összegű számla benyújtására jogosult a felperes.

A felperes 2005. október 24-én 2005. november 24-i fizetési határidővel állított ki bruttó 9.101.190 forint vállalkozói díjról számlát és 2005. november 2-án kelt levelében annak teljesítésére szólította fel az alperest.

Az alperes 2005. november 14-i válaszlevelében közölte, hogy teljes körűen elszámoltak, így nem lehet a felperesnek jogszerű követelése; 2005. november 30-án kelt levelében ezen álláspontját változatlanul fenntartotta azzal, hogy a teljesítésigazolást azon jogosulatlan személy írta alá, aki fegyelmi úton elbocsátásra került.

A felperes 2006. szeptember 11-én fizetési meghagyás kibocsátása iránti kérelmet terjesztett elő az alperessel szemben 9.101.190 forint vállalkozói díj és járulékai megfizetése iránt; az eljárás az alperes ellentmondása folytán perré alakult.

A felperes a per során leszállított keresetében 9.051.189 forint vállalkozói díj-tartozás és annak 2005. december 3-tól a kifizetés napjáig járó, a Ptk. 301/A. § (2)

bekezdése szerinti mértékű késedelmi kamata megfizetésére kérte kötelezni az alperest a Ptk. 389. §-a és 397. §-a alapján. A keresetében arra hivatkozott, hogy a 2004. szeptember 1-jén kelt vállalkozási szerződés alapján teljesített, az alperes 2005. október 24-én kelt teljesítést igazoló jegyzőkönyvben elismerte a műszaki teljesítést, közösen határozták meg az elvégzett munka ellenértékét és a felperes jogosulttá vált a végszámla benyújtására. Állította, hogy a teljesítésigazolást az alperes nevében kiállító ... az okirat aláírásakor még az alperes alkalmazásában állt.

Az alperes érdemi ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte, arra hivatkozott, hogy a felek között folyamatos gazdasági kapcsolat állt fenn, a felperes többször volt az alperes alvállalkozója, a különböző projektek időben egymást átfedhették, állította, hogy a 2004. szeptember 1-jei keltezésű szerződés szerinti munkálatok már korábban megkezdődtek, a teljesítést követően egymással rendben elszámoltak. Arra is hivatkozott, hogy a 2005. október 24-i teljesítésigazolást alperes nevében aláíró ... nyilatkozattételre nem volt jogosult, utóbbinak a szerződés szerint ... vezérigazgató minősült, emellett nevezett személy az okirat aláírásának időpontjában már nem állt az alkalmazásában; továbbá a felperes a szerződés alapján az abban rögzített bruttó 5.000.000 forint vállalkozói díjra lenne jogosult ezt meghaladó munkavégzés esetén is, figyelemmel a szerződés 2. pontjában foglaltakra.

Az alperes beszámítási kifogást terjesztett elő 2.100.000 forint késedelmi kötbérre, hivatkozva arra, hogy a felperes a 2004. szeptember 28-i teljesítési határidőhöz képest 42 nap késedelemmel végezte el a munkát, így a szerződés 7. pontjában foglaltak szerint napi 50.000 forint kötbér megfizetése, valamint annak 2004. november 10-től a kifizetésig járó, a Ptk. 301/A. § (2) bekezdése szerinti mértékű késedelmi kamata megfizetése terheli.

A felperes a beszámítási kifogás elutasítását kérte, elévülési kifogást terjesztett elő a Ptk. 324. § (1), (2), (3) bekezdésében, 325. § (1), (2) bekezdésében, 326. § (1) bekezdésében foglaltakra alapítottnak, arra hivatkozva, hogy az alperesnek a követelését legkésőbb 2009. szeptember 28-ig kellett volna előterjesztenie, erre azonban csak a 2009. december 10-i tárgyaláson került sor.

Az elsőfokú bíróság 2010. november 15. napján kelt 16.G.40.746/2007/68. számú ítéletével kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 6.951.189 forintot, ezen összeg után 2005. december 3-tól a kifizetés napjáig járó, a késedelemmel érintett naptári félévet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamat hét százalékkal növelt összegű kamatát, valamint 918.511 forint perköltséget, felperes ezt meghaladó keresetét elutasította.

Ítélete indokolásában az elsőfokú bíróság kifejtette, a peres felek között a Ptk. 389. §-a szerinti vállalkozási szerződés jött létre, melynek 2. pontjában foglaltakat értelmezve arra vont következtetést, hogy az alperes védekezésével szemben nem átalánydíjban, hanem tételes felmérés és az 1. számú mellékletben szereplő egységarak alkalmazásával történő elszámolásban állapodtak meg. A lefolytatott igazságügyi szakértői bizonyítás aggálytalannak minősített eredménye alapján az elsőfokú bíróság megállapította, hogy a felperes által szerződésben elvégezni vállalt

és teljesített munkák - szerződés 1. számú mellékletében szereplő egységarak alkalmazásával számított - bruttó díja 6.721.037 forint. A szakértői vélemény alapján az elsőfokú bíróság bizonyítottan találta, hogy a szerződésben rögzített munkákon felül a felperes az alperes pótlólagos megrendelésére is végzett pótmunkát, melynek ellenértékét a szerződés 1. számú mellékletében szereplő egységarak alkalmazásával számítottan bruttó 2.330.152 forintban fogadott el, mindezek alapján arra vont következtetést, hogy a felperest 9.051.189 forint vállalkozói díj illeti meg. A felperesi teljesítés vizsgálatára folytatott igazságügyi szakértői bizonyításra figyelemmel kifejtette az elsőfokú bíróság, nincs jelentősége a perben annak, hogy a teljesítésigazolási jegyzőkönyvet az alperes részéről aláíró ...nek volt-e képviseleti joga, továbbá az alperes nem bizonyította, hogy a felperessel elszámolt volna.

A késedelmi kötbér igényre alapított alperesi beszámítási kifogás vizsgálata körében az elsőfokú bíróság megállapította, hogy a szerződésben kikötött 2004. szeptember 28-i határidő eredménytelenül telt el, mert a felperes csak 2004. november 12-én jelentette készre a munkát, így a Ptk. 298. § a) pontja szerint késedelembe esett. Álláspontja szerint a szerződés 7.1. pontja a Ptk. 246. § (1) bekezdése szerinti késedelem esetére szóló érvényes kötbérikötés, így az alperes 2004. szeptember 29-től 2004. november 12-ig terjedő időre jogosult napi 50.000 forint kötbért felszámítani, beszámítási kifogása azonban csak 2004. november 10-ig terjedő időre vonatkozott, az általa követelt kötbér összege 42 napra 50.000 forint kötbér-összeggel számolva 2.100.000 forintot tesz ki. Az alperes a Ptk. 296. § (1) bekezdése szerint a felperesnek járó vállalkozói díj összegébe jogszerű kötbér követelését beszámítani jogosult, mely beszámításra tekintettel a Ptk. 296. § (2) bekezdése szerint e körben a fizetési kötelezettsége megszűnt, a felperes felé 6.915.189 forinttal, valamint annak a keresetben megjelölt időponttól számított és mértékű késedelmi kamatával tartozik.

A Ptk. 297. § (2) bekezdésében foglaltakra figyelemmel az elsőfokú bíróság nem osztotta a felperes kötbérköveteléssel szembeni elévülési kifogását, tekintve, hogy a kötbérkövetelés elévülése a vállalkozói díjkövetelés keletkezésekor még nem következett be, így azt az alperes beszámítási kifogásként jogosult volt érvényesíteni.

Az ítélet ellen az alperes terjesztett elő fellebbezést, melyben annak részbeni megváltoztatását, marasztalása 1.230.183 forintra és annak 2010. szeptember 16-tól járó késedelmi kamatára kérte leszállítani. Arra hivatkozott, hogy az elsőfokú bíróság a 2.330.152 forintos követelés elfogadásakor tévesen figyelmen kívül hagyta a szerződés 2. pontjában foglaltakat, mely kizárta a pótmunka és többletmunka utólagos felszámítását, illetve pótmunkavégzést csak a szerződő felek írásos megállapodása esetén engedett. Ennek létrejöttét a felperes nem bizonyította, emellett ..., illetve ... naplóbejegyzései éppen a plusz munkaórak elfogadásának hiányáról, az építkezés során tapasztalt hiányosságokról szóltak. Ugyancsak tévesen figyelmen kívül hagyta az elsőfokú bíróság, hogy a teljesítés ellenértékeként a szerződés 2. pontjában bruttó 5.000.000 forintos keretösszeget határoztak meg, így a szakértői bizonyítás eredményére figyelemmel tévesen állapította meg a szerződés szerint járó vállalkozói díj összegét 6.721.037 forintban. Álláspontja szerint csak a szakértői vélemény kézhezvételével vált bizonyossá a

számára a felperesi munkavégzés tényleges ellenértéke, így a jogszerűen járó vállalkozói díj összege után csak 2010. szeptember 16. napjától terhelheti késedelmi kamatfizetési kötelezettség.

Az elsőfokú bíróság helyesen vont következtetést a beszámítási kifogása megalapozottságára, ugyanakkor indokolatlanul hagyta figyelmen kívül, hogy az alperes a 2.100.000 forint kötbérösszege felül - a 2010. február 25-én kelt előkészítő iratában részletezettek szerint - késedelmi kamatigényt is támasztott, mely a tőkeköveteléssel együttesen 3.769.817 forintot tesz ki. Álláspontja szerint a felperesnek járó 5.000.000 forint átalány vállalkozói díj összegéből 3.769.817 forintot kell levonni a megalapozott beszámítási kifogás okán és a fennmaradó 1.230.183 forint vállalkozói díjtartozás után 2010. szeptember 16-tól terhelheti késedelmi kamatfizetési kötelezettség.

A fentiekből következően a pervesztesség-pernyertesség aránya is módosul, így a felperes 13,5 %-ban, az alperes 86,5 %-ban lesz pernyertes, mely a perköltségre vonatkozó ítéleti rendelkezés megváltoztatásának a szükségességét vonja maga után.

A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének a helybenhagyását kérte.

A Fővárosi Ítéltábla a jogorvoslati eljárás során az alperes részbeni - fellebbezésben 1.230.183 forint és annak 2010. szeptember 16-tól járó késedelmi kamata erejéig elismert - marasztalására és az alperesi beszámítási kifogásnak 2.100.000 forint kötbérkövetelés erejéig történő helyt adásra vonatkozó ítéleti rendelkezés megalapozottságát nem bírálta felül, figyelemmel arra, hogy az elsőfokú bíróság ítélete a fenti körben - fellebbezés hiányában - a Pp. 228. § (4) bekezdése alapján jogerőre emelkedett.

Az alperes fellebbezése részben megalapozott.

Az elsőfokú bíróság az ítéletében a tényállást a jogvita elbírálásához szükséges mértékben feltárta, abból azonban részben téves jogi következtetést vont le.

Helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy a peres felek között a Ptk. 389. §-a szerinti vállalkozási, a Fővárosi Ítéltábla álláspontja szerint ezen belül a Ptk. 402. §-a szerint minősülő építési szerződés jött létre.

Építési szerződésnél megengedett, hogy a vállalkozói díjat a felek egy összegben határozzák meg, ugyanakkor rögzíthetik, hogy az elszámolás tételes felmérés alapján fog megtörténni; ebben az esetben a megadott vállalkozói díj irányár, a tételes felméréstől függően a vállalkozói díj tényleges összege több is és kevesebb is lehet a szerződésben rögzített vállalkozói díj összegéhez képest.

A 2004. szeptember 1-jén kelt építési szerződés 2. pontjában a vállalkozói díjat bruttó 5.000.000 forint keretösszegben határozták meg és ugyan rögzítették, hogy az elvégzett munkák ellenértékét tételes felmérés és az 1. számú mellékletben

szereplő egységárok alkalmazásával számolják el, azonban kikötötték azt is, hogy az 1. számú mellékletben szereplő egységárok fedezetet nyújtanak mindazon munkák elvégzésére (és felmerülő költségekre), amit a szerződés teljesítendő feladatként felsorolt, és amelyek szükségesek a 4. pontban meghatározott munkák komplett megvalósításához.

Ezen szerződési pontban rögzített nyilatkozatok Ptk. 207. § (1) bekezdésében foglaltaknak megfelelő értelmezése szerint a felperes a szerződés 4. pontja szerinti műszaki tartalmú szolgáltatását legfeljebb 5.000.000 forint vállalkozói díj kifizetése ellenében vállalta nyújtani, azaz a keretösszeget meghaladó eredményre vezető tételes felmérés sem adhat alapot az 5.000.000 forinton felüli díjkövetelésre, a tételes felmérésnek annyiban lehet szerepe, amennyiben a keretösszeget el nem érő díjazással megvalósítható a szerződés 4. pontja szerinti teljes körű szolgáltatás. Ebből következően helytálló alperes azon fellebbezési érvelése, hogy a szerződéses munkálatok elvégzéséért felperesnek járó díjazás összegét az elsőfokú bíróság a lefolytatott igazságügyi műszaki szakértői bizonyítás eredménye alapján tévesen állapította meg 5.000.000 forintot meghaladóan 6.721.037 forintban; a Pp. 177. § (1) bekezdése alapján helytállóan kirendelt igazságügyi műszaki szakértő kompetenciájába nem tartozhatott a szerződés értelmezése, az azon alapuló jogkérdésben történő állásfoglalás nem szakértői feladat.

Ugyanakkor nem osztotta a Fővárosi Ítéltábla a 2.330.152 forintos díjkövetelés elutasítására irányuló alperesi fellebbezést, az alábbiak szerint.

A 2004. szeptember 1-jén kelt vállalkozási szerződés 2. pontjában a fent részletezettek túlmenően a szerződő felek azt is rögzítették, hogy a felperes sem pót-, sem többletmunkát semmiféle terven, műszaki leírásban szereplő munkával kapcsolatosan nem jelenthet be utólag; pótmunkák csak a szerződő felek írásos megállapodása esetén végezhetők.

A Ptk. 403. § (4) bekezdése szerint a vállalkozó köteles elvégezni a tervben szereplő, de a költségvetésből hiányzó munkákat (többletmunka), továbbá azokat a műszakilag szükséges munkákat is, amelyek nélkül a létesítmény rendeltetésszerűen nem használható. E munkák díjainak elszámolásáról külön jogszabály rendelkezik.

A fenti jogszabályi rendelkezés alapján vizsgálva felperes teljesítését, figyelembe véve a kirendelt igazságügyi műszaki szakértő 2009. november 11-én kelt kiegészítő szakvéleményében foglaltakat, arra vonható kétségmentes következtetés, hogy a felperes a szerződésben nem szereplő - ugyanakkor a Ptk. 403. § (4) bekezdése szerinti pót- és többletmunkának nem minősülő - munkálatokat is végzett, melyre a szerződés 2. pontjában foglaltak szerinti, fellebbezésben hivatkozott korlátozás nem irányadó.

A szerződéses munkákra „rárendelt”, többlet-megrendelői igényt megvalósító munkavégzésről és annak díjazásáról a peres felek között külön megállapodás jött létre; a fenti kiegészítő szakvéleményből kitűnően a felperes az építési naplóban tett ajánlatot a szerződésen kívüli munkák díjára és anyagköltségére, mely ajánlatot az

alperes a Ptk. 216. § (1) bekezdésének utolsó fordulata szerinti ráutaló magatartással fogadta el, ekként értékelhető ugyanis az, hogy az egységárat nem kifogásolta és felperes ekörbeni munkavégzéséről tudva, azt elfogadta.

A jogviszony létrejöttét és tartalmát nem rontja le az, hogy az elszámolható „többlet” munkaidő órák mennyisége utóbb vitássá vált - ezt igazolja a 2004. október 20-i generálkivitelezői építési naplóbejegyzés -, a lefolytatott igazságügyi műszaki szakértői bizonyítás eredménye ugyanis kétségmentesen igazolta az ekörbeni munkavégzés megtörténtét, mennyiségét, és a megállapodás szerinti egységárat alkalmazásával számított ellenértékét.

Minderre figyelemmel az elsőfokú bíróság ugyan tévesen minősítette a felperes szerződésen kívüli munkavégzését a szerződésben kikötött munkákon felüli „pótmunkaként”, azonban érdemben megalapozottan döntött arról, hogy a felperes ekörbeni kereseti kérelme megalapozott.

A fent kifejtettek szerint a felperes mindösszesen 7.330.152 forint (5.000.000 forint + 2.330.152 forint) vállalkozói díj érvényesítésére jogosult, ezen követeléssel állítható szembe alperes beszámítási kifogása, melyben - a helytálló fellebbezési hivatkozás szerint - nem csak 2.100.000 forint tőkére, hanem annak 2004. november 10-től a kifizetés napjáig járó, a Ptk. 301/A. § (2) bekezdése szerinti mértékű késedelmi kamatára is igényt támasztott; a kamatkövetelés figyelembevételét az elsőfokú bíróság részben tévesen mellőzte, az alábbiak szerint.

A Ptk. 246. § (1) bekezdésének utolsó fordulata szerint kötbér után kamat kikötése semmis; ezen jogszabályi rendelkezés a kötbér utáni kamat kikötését tiltja, a kötbértartozás mint pénztartozás után azonban jogszabályon alapuló késedelmi kamat követelhető.

A kötbérfizetésre kötelezett a kötbérigény eredménytelen közlésével esik késedelembe, részéről a Ptk. 298. § b) pontja szerinti késedelem azzal valósul meg, hogy a jogszerűen követelt kötbértartozást nem egyenlíti ki.

Az elsőfokú eljárás irataiból kitűnően az alperes a kötbérkövetelését a 2009. december 10-i tárgyaláson szóban jelentette be, korábbi igényérvényesítést nem igazolt, így a fellebbezésben előadottakkal szemben ezen időponttól esett felperes a teljesítéssel késedelembe, és tartozik a 2.100.000 forint után a Ptk. 301/A. § (2) bekezdése szerinti mértékű késedelmi kamatot megfizetni a beszámítási kifogás elbírálásának, azaz az első fokú ítélet meghozatalának időpontjáig. A 2009. december 10-e és 2010. november 15-e közötti időszakra felszámítható késedelmi kamat 256.128 forint (2009. XII. 10-től 2009. XII. 31-ig 16,5 %-kal 20.885 forint; 2010. I. 1-től 2010. VI. 30-ig 13,25 %-kal 137.982 forint; 2010. VII. 1-től 2010. XI. 15-ig 12,25 %-kal 97.262 forint), így a tőketartozás, valamint a késedelmi kamattartozás együttesen 2.356.128 forintot tesz ki.

A fentiek alapulvételével a felperesnek jogszerűen járó 7.330.152 forintból 2.356.128 forint alperesi követelés helyezhető levonásba, ennek megfelelően az alperes a különbözeti 4.974.020 forint vállalkozói díjjal és annak késedelmi kamata

megfizetésével tartozik, ezért a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét - a megváltozott pernyertességi arányra figyelemmel - az elsőfokú perköltség viselésére is kiterjedően a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján részben megváltoztatta, az alperes marasztalását a fenti összegre leszállította, a leszállítással érintett követelésrész tekintetében a keresetet elutasította, egyebekben az ítéletet helybenhagyta.

Tekintettel arra, hogy a felperes a legmagasabb összegű kereseti kérelmében 9.101.190 forint megtérítésére támasztott igényt és 4.974.020 forint követelés tekintetében lett pernyertes, a felperes pernyertessége 54 %-os, az alperesé 46 %-os.

A felperes 546.000 forint kereseti illetéket rótt le, 277.690 forint szakértői díjat előlegezett, valamint a legmagasabb összegű kereset alapulvételével a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) pontja szerint bruttó 568.825 forint ügyvédi munkadíjra és 3.373 forint készkiadásra, mindösszesen 572.198 forint jogi képviselési munkadíjra támaszthatna igényt, ezek együttes összege 1.395.888 forintot tesz ki, melyből az 54 %-os pernyertességéhez igazodóan 753.779 forintra jogosult.

Az alperes 55.500 forint szakértői díjat előlegezett, valamint a fenti jogszabályhely alapján ugyancsak bruttó 568.825 forint ügyvédi munkadíjra lenne jogosult, perköltségigénye együttes összege 624.325 forint, melyből a 46 %-os pernyertességéhez igazodóan 287.189 forintra jogosult.

A Fővárosi Ítéltábla ítéleti beszámítás alkalmazásával a felperes javára mutató 466.590 forint elsőfokú perköltség megfizetésére kötelezte az alperest az ekörbeni ítéleti rendelkezés részbeni megváltoztatásával, a perköltségfizetési kötelezettsége mértékének a leszállításával.

Az alperes fellebbezése részben vezetett eredményre; a 6.951.189 forintos és 4.974.020 forintos összeg arányosításával a felperes pernyertessége 71 %-os, az alperesé 29 %-os. Ennek alapulvételével az alperes az általa lerótt 343.260 forint jogorvoslati illeték összegéből 99.545 forintra, a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (5) bekezdésében foglaltak alkalmazásával, mérlegeléssel megállapított bruttó 178.780 forint jogi képviselési munkadíjból 51.846 forintra, mindösszesen 151.391 forintra, a felperes a fenti összegű jogi képviselési munkadíj összegéből 126.933 forintra támaszthat jogszerűen igényt; ítéleti beszámítás alkalmazásával a Pp. 239. §-a alapján alkalmazandó Pp. 81. § (1) bekezdése szerint a felperes tartozik az alperes javára a különbözetként mutató 24.460 forint másodfokú perköltséget megfizetni.

Budapest, 2011. május 17.

. Bánki Horváth Mária s. k.,
a tanács elnöke

Levek Istvánné dr. s. k.,
előadó bíró

Dr. Felker László s. k.,
bíró

A kiadmány hitelül